

18 Junio, 2017

66
CULTURA
18.06.2017

E

El barri de Poble Nou es mou entre el seu passat industrial i el desig de ser una zona de creació

'DOMUS ARTIS' JAUME VIDAL

Ella, micro. Ell, macro

L'estudi a Poble Nou de Jo Milne i Jordi Fulla reflecteix a la inversa els universos de cadascú. El d'ella introspectiu, el d'ell expansiu

Si hem de posar ordre a les procedències diríem que Jordi Fulla (1967) és igualadí, amb ànima terrassenca i residència professional entre el Poble Nou barceloní i l'Hostafrancs, de la Segarra. Jo Milne, nascuda a Edimburg amb vocació mediterrània, va instal·lar-se fa un grapat d'anys a Barcelona després del seu pas per Itàlia. Tots dos comparteixen afectes i espais de creació.

On passen més estones compartides és al seu estudi del Poble Nou, zona que va fent ziga-zagues pel que fa a la instal·lació

de la colònia artística. Des de la ja llunyana reforma del barri amb motiu dels Jocs Olímpics de Barcelona, el teixit industrial va donar pas al teixit artístic, però sense acabar d'aconseguir-lo del tot. La fluctuació dels lloguers que acaba sempre tirant a l'alça ha dificultat que esdevingués un barri plenament artístic.

Sigui com sigui, la parella treballa en un dels edificis industrials de diverses plantes, amb moll de càrrega. L'espai es diàfan: clar i sense columnes, cosa que els permet anar establint diferents configuracions se-

gons el tipus de projecte en què treballin. També permet crear envans efímers que els donen la possibilitat de modificar els seus espais particulars. Perquè, això sí, cadascun necessita moure's en el seu territori d'una determinada manera. "La Jo és més expansiva, tendeix a ocupar tot l'espai que pot. Per la meua banda, jo necessito tenir-ho tot molt més recollit", diu Fulla.

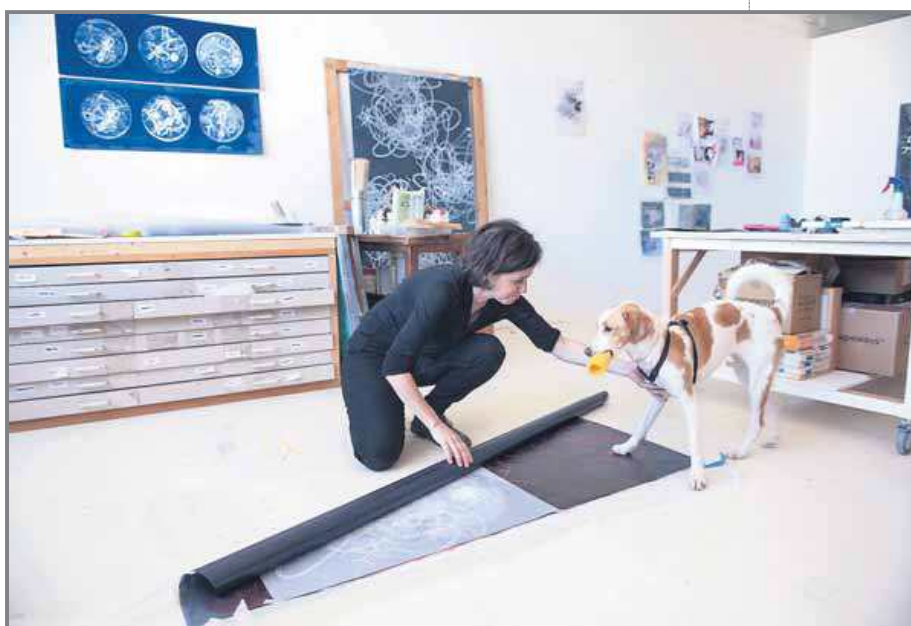
Paradoxalment, la manera de treballar té un concepte invers a la naturalesa de l'obra de cadascun. Mentre els estris i la documentació de Milne s'escampen arreu, l'univers de l'artista es troba concentrat en un microcosmos. La catalanoescocesa és micro, mentre l'igualadí-terrasenc és macro. Ella fa servir un microscopi; ell, uns prismàtics. Ella es capbussa en un món de fractals i seqüències. Ell és més orgànic, pot arribar a l'interior de les coses, però ho ha de fer des d'una visió externa allunyada. Milne sap interpretar les coses amb intel·ligència, però per fer-ho necessita detectar què hi ha a l'interior, quina és l'estructura que dona forma a les coses. Complementarietat més que oposició és el que ofereixen en conjunt tots dos. És per això que el taller es pot definir tant de caos controlat com d'ordre amb laxitud.

Tot i que tots dos sembla que es mouen amb paràmetres científics, la parella té un to de misticisme. Una espiritualitat molt a la japonesa, en què l'art, els processos, el temps i la comunió amb els altres són components que plegats creen una mena

Art

Jordi Fulla i Jo Milne, al seu estudi del Poblenou en què han creat espais diferenciats
JOSEP LOSADA

de religió. Ho hem vist a l'exposició que es dedica a Fulla al Museu de Montserrat fins l'onze de setembre. O a la que li va dedicar a Milne la Fundació Vilacasas no fa pas gaire. Els seus viatges al Japó han reformat el vessant espiritual del seu art, que no per això, com és el cas de Fulla, deixa de tenir un lligam ancestral amb la terra. Ho veiem a la sèrie que va realitzar sobre les construccions de pedra seca que hi ha al camp per fer murs, refugis de pastors o per guardar els estris del camp. A l'estudi podem veure alguna de les peces que formen aquest conjunt.

Aquest recolliment no treu que el tarannà de la parella sigui molt cosmopolita. És nota en els objectes que s'escampen per totes les dependències. Els estris clarament artístics es barregen amb barrets, escultures i dibuixos d'altres autors (un retrat que els va fer Perico Pastor), envasos d'aliments exòtics (pèsols amb wassabi), llibres, cartells. Molts d'aquests records són la petjada que han deixat les visites, que també tenen un espai específic. La multiopció d'espais permet tenir un racó de llar clàssica: una tauleta i un tresillo on poder prendre cafè o una copa segons l'hora que arribin els visitants. Per reforçar l'ambient casolà, la companyia del tercer habitant de l'estudi: la gossa Shima, que representa la mirada perplexa del món animal cap a l'humà. En aquest cas perplexitat augmentada perquè es tracta d'humans artistes. Un subgènere especial. *

Art